

Άρθρον 117 του νόμου ΣΙΒ' του 1892

περί δημοσίου λογιστικού.

Ανά πάσαν εισπραξίαν (οί εισπρακτορές) όφείλουν να εκδίδουν απόδειξις των εισπραχθέντων από βιβλίον διπλότυπον, το όποιον χορηγείται και ως βιβλίον ταμείου το αποδεικτικόν τούτο επιδίδεται και άν δεν ήθελε ζητηθή από τόν πληρωτήν.

Άρθρον 8 του Νόμου ΒΡΗ' της 21 Δεκεμβρίου 1892.

Μόνον δυνάμει έκτακτου αντιγράφου φορολογικού καταλόγου, εύκρινώς όρίζοντος τας εισπραξίας και τούς εισπραξιμους φόρους και δυνάμει ρητής του άρμ διου Ταμίου ή Υποταμίου έντολής περί τής υπό άρσιμένου εισπρακτορος εισπράξεως, επιτρέπεται τοις δημοσίοις εισπρακτοράσι η εισπραξις δημοσίων δημοτικών ή κοινοτικών εσόδων.

Την εισπραξίαν ταύτην βεβαιώνει πάντοτε ο εισπρακτωρ διά τής υπογράφης του επί τε του στελέχους του διπλότυπου εισπράξεως και επί του εις τόν φορολογούμενον διδομένου έκπασμάτος.

Πάς φορολογούμενος, η ο κατ' έγγραφον η προφορικην έντολην αντιπρόσωπος αυτού, εισπράτων τούς φόρους του δικαιούται να βεβαιώσει την πληρωμήν διά τής υπογράφης του επί του στελέχους του βιβλίου εισπράξεως, και να βεβαιώσει άν άληθώς τοσοούτον, όσον ζητείται, σημειούται εν τω καταλόγω το χρέος του, άν έδωθη ρητή περί τής εισπράξεως του έκ τού άρμοδιου Ταμίου ή Υποταμίου παραγγελία και άν τα διπλότυπα βιβλίου εισπράξεως είνε τελεωρημένον και σφραγισμένον υπό τού Υπουργείου τών Οικονομικών.

Εάν ο φορολογούμενος η αντιπρόσωπός του δεν ήδούλη, μηχανώσασιν γραφήν η απέφωγεν όπωσδήποτε να βεβαιώσει την πληρωμήν διά τής υπογράφης του, όφείλει ο εισπρακτωρ μεθ' ενός μάρτυρος να πιστοποιήσει τούτο επί του στελέχους του βιβλίου εισπράξεως.

Δημόσιοι εισπρακτορες εισπράττοντες φόρους η άλλα έσοδα ά.ευ καταλόγου συντεταγμένου κατά τά άνωτέρω, καταδικάζονται πινικώς επί καταπέσις και ως ένοχοι όπεξαιρέσεως.

Εκ τας αυτάς ποινας υποκείται ο, τε δημόσιος εισπρακτωρ και ο επί του στελέχους υπογράφας μάρτυς, άν αποδειχθή όιαδήποτε άσυμφωνία μεταξύ του στελέχους τούτου και του έξ αυτού άποκοπέντος διπλότυπου εισπράξεως.

Διάταγμα από 13 Νοεμβρίου 1893.

Άρθρον 1. Η ισχύς του άρθρου 8 του Νόμου ΒΡΗ' του 1892 περί τροποποιήσεως τών νόμων περί ταμείων άρχεται από τής 1 Ιανουαρίου 1894.

Άρθρον 2. Ως έτροποποιήθη διά του από 8 Δεκεμβρίου 1918 Β. Δ.

Τα διπλότυπα εισπράξεως τών δημοσίων εσόδων και τών μετ' αυτών συνισπραττωμένων δημοτικών ή κοινοτικών, διατηρούντα τόν αυτόν και ήδη ισχύοντα τύπον, βιβλιοδετούνται ανά έκάτον εις βιβλίας μονογραφούμενα κατά το άρθρον 195 του νόμου περί δημοσίου λογιστικού του Κράτους. Έκάστον δε διπλότυπον αριθμείται κατ' αριθμητικην τάξιν εις τε το στελέχος αυτού και το άποσπάσμα δι' έντύπων άραβικών αριθμών και σφραγίζεται διά σφραγίδος όμοίας προς την του Υπουργείου τών Οικονομικών, αναγραφούσης προσέτιως γύρωθεν έντός διπλής γραμμής εις τέσσαρα, έξ ίσου απέχοντι: αλλήλων σημεία, δι' άραβικών ώσώπως αριθμών, το χρονολογικόν έτος τής σφραγίσεως αυτών, τής σφραγίδος επιτιθεμένης επί του άνω μέρους έκάστου διπλότυπου μεταξύ του στελέχους και του άποσπάσματος.

Άρθρον 3. Οσάκις η πληρωμή τών όφειλομένων εσόδων γίνεται κατά την παρέλευσον τρίτην του άρθρου 8 του Νόμου δι' αντιπρόσωπου του όφειλέτου, ο εισπρακτωρ όφείλει να μηνμονεύη επί τε του στελέχους και του άποσπάσματος τόν τε όφειλέτην και τόν αντιπρόσωπον αυτού δι' ου γίνεται η πληρωμή.

Άρθρον 4. Ούτε εις τά στελέχη ούτε εις τά άποσπάσματα τών διπλότυπων εισπράξεως τών δημοσίων εισπρακτοράσι επιτρέπονται χάσματα, παρεισγραφαι ή έξέσματα ή άλλαι ή άλλαι λάθος τι, διορθούται διά νέας έγγραφης, ής την άκριβειαν βεβαιούσιν ο, τε εισπρακτωρ και ο πληρωτής, η αντιπρόσωπος τού.

Τα πληραθέντα ποσά πρέπει να βεβαιώνται όλογράφως και δι' αριθμητικών χαρακτήρων εις άμφοτέρα τά μέρη.

Άρθρον 5. Πάσα άλλη έντολη η χειρόγραφος απόδειξις εισπρακτορος δεν θεωρείται ισχυρά προς βεβαιώσιν εισπράξεως πληρωθέντων δημοσίων ή δημοτικών εσόδων η άλλων δικαιωμάτων ούτε αποτελεί απόδειξιν κατά τού δημοσίου.

Άρθρον 6. Αι άνωτέρω διατάξεις ισχύουσιν και διά τά υπό τών υποταμίων διατελούντων εισπραττόμενα έσοδα, άντικαθισταμένων τών λέξεων «δημόσιον εισπρακτωρ» εις τας λέξεις «Υποταμίον».